

Levelek kilencvennyolcból

#1

[Feladva: Valjevo]

Sziasztok!

Minden kezdet nehéz. Nem számítottam rá, hogy ennyire. De azért minden „jó”. Több szabadkai van velem egy szobában. A kaja nem valami, de van.

Egyelőre nem cseszegetnek a tizedesek, mert meghúzom magamat, de a napi tennivalómat el kell végeznem. Reggel fél hatkor kelünk, sorakozunk, tornázunk fél hétig, a zászló felhúzásáig, utána reggelizünk, majd este hatig összesen 1 órát pihenünk. Vacsorázunk, majd folytatjuk a talpalást fél tízig, majd tízkor lámpaoltás. Az eskütétel 11-én lesz júliusban. Minden meg van gyorsítva.

Remélem jól vagytok mindannyian odahaza. Én az időérzékemet elvesztettem. De megnéztem azt, hogy a leveletem 25-én írtam.

Sokszor puszillak benneteket,
Attila

VP 8946/11 a címem.

Ja, elfelejtettem azt leírni, hogy BST-s vagyok (bezzrajni top), nišandžija. ÜdvözöljeteK mindenkit.

#2

[Feladva: Valjevo]

Sziasztok!

Megint írok, mert elfelejtettem megírni, hogy küldjétek el a Károlyék címét, Keresztapa címét. Én továbbra is jól vagyok, de mint tudjátok, nem vagyok jó levélírásban.

Van pár kérésem hozzátok. Küldjétek egy piaci nyírógépet (olyat, mint a Csonginak van), egy lakatot láncsal, kis tükröt és egy stek Luckyt. Remélem, nem nagy kérés, de itt jól jönne egy nyírógép. Az eskütétel 11-én lesz 9 órától reggel. Nem kell eljőnnötök, mert nem érnétek ide és itt kellene aludnotok, hogy hazamenjétek. Itt meleg van, a zöld ruhában mégjobban. Sok barátot szereztem, mindent megoldok, amit kell. Ti remélem jól vagytok.

Írjátok, amikor bírtok, mert én nem tudom mikor bírok legközelebb. A csomagban a cigi pakoljátok szét, ha bírjátok, 11-ig küldjétek el. A Tomikának millió pusztit, nektek szintén.

Sziasztok,
Attila!!!

#3

[Feladva: Valjevo]

Sziasztok, Otthoniak!

Nagyon kedves, hogy így aggódtok, de jól vagyok és nincs semmi baj. A pénz és a cigi nem olyan fontos, csak az, hogy ti jól vagytok! „Sajnos”, hogy kevés időm van a pihenésre, ezért megkérlek benneteket arra, ne idegeskedjétek azon, hogy nem írok. Megpróbálok hetente írni, jelent-

kezni haza, ha bírok. Lehetséges az is, hogy hazamegyek vikkendre, de ezt megírom, mikor. Áttérek az itteni témára.

Amióta elmúlt az eskütétel, sok minden történt. Először berúgtak egy páran és nem bírtunk tőlük aludni, majd kezdtünk kiborulni a koszovói helyzet miatt. Sokat veszekednek, de a legjobbak vagyunk a kiképzésen. Sokat büntetnek minket egyesek miatt, de eredményes. Jó feletteseim vannak, a Stari B. vajdasági (kikindai). Ja, még el nem felejttem, a nyírógép megvan, hozott egy kis hasznót de valakinek eljárt a szája a poručniknak, és el akarta venni, de én azt mondtam neki, hogy ellopták. Majd azt mondta, hogy holnap reggelig adjam át neki, de én megint nem adtam oda neki, de nem is kérte többször. Azóta is nyírok, mikor van legalább fél órám, ez az, ami ritkán van. A Károlyéknak írom ezután a levelet és a Mese nenééknak. Sajnos egy kicsit el is ment a kedvem az írástól. Idáig, akitől kaptam választ az az Ági és a tata, de legalább 15 levelet szétküldtem. Bocssásátok meg nekem, hogy a Tomika születésnap gratulációját így a végére hagytam, de miliom egy pusztit küldök neki. Mire hazaérek, remélem, megtanítjátok focizni, hogy játszak vele (nem mintha másképp nem játszanák vele). Lehet, jövő héten nem leszek itt a kaszárnyában, őrségre megyünk, de nem biztos.

A leveleimet nem kell várni, hanem ha megkapjátok, meglepetésképpen fogadjátok. Az öcsit meg nem kell bántani, majd ír, ha úgy érzi, hogy akar. Ennyit erről a levélírásról, mert én most egyelőre nem tudok mit írni.

Te meg anya ezt az egészet fogd úgy, hogy edzőtáborban vagyok, mint régen és nem lesz nehéz. Igaz, hogy ez egy kicsit hosszabb edzőtábor. Így majd ki fogod bírni.

Üdvözlöm apát, öcsit, hugit, Tomikát, téged és többieket,
Attila

1998. VII. 24.

#4

[Feladva: Valjevo

Borítékon: Még háromszáz valamennyi!]

Sziasztok, itt a szüreti gyerek, akinek kevés ideje van a levél megírására!

Most van időm, és írok egy hosszú levelet, ha sikerül. Kezdem egy jó hírral, ha nem probléma. Megkérnélek benneteket, küldjete 100 dinárt a hazautazásomra vagy amennyitek van, hogy hazamenjek ebből a kaszárnyából, vikkendre (14-én vagy 21-én). Ez a kettő vikkend jön számításba, én 14-én szeretnék hazamenni. Remélem ti is minél előbb szeretnétek látni. Ez volt a jó hír, de sajnos a rossz hír az, hogy nincs rossz hír. Az egészségem jól szolgál, néha duplán, de néha triplán ebédelek, mert evés nélkül nem tudom, hogy bírnám ki ezt a tempót, amilyen a kiképzés. Olvasom a zöcskös levelét, jól vagyok, pedig én reggel 6-tól este 6-ig talpon vagyok, de azért te csak dolgozzál, mert jobb lesz neked és neked. Féltreteve a marhaságot, köszönöm, öcskös, hogy írtál. Majd én is írok neked külön. Le vagyok döbbenve, amit leírtatok a hugival kapcsolatban. Na, nem baj, ha megértik egymást. Apa hogy van, remélem, nem felejtett el, még mindig mással van elfoglalva, mint a ház, sértés nélkül. Szeretném, ha egy levélbe legalább leírná, hogy üdvözl.

Leveleket szépen kapogatok, nem eleget se keveset, ami nem számít. Rendszeresen töletek és az Ágitól kapok, akinek minden levelére válaszolok. Nehogy most azt higgyétek, hogy többször írok neki, mint nektek.

Egy hete pénteken éppen szüneten voltam, amit alvással töltöttem és éppen, hogy elaludtam, felébresztettek, „Attila, csomagod van!”, én hirtelen nem hittem el, nekem?, ki lehet az?. Hát a Vera küldött nekem csomagot. Azt hittem, már elfelejtett.

Gyorsan múlnak napjaim, és úgy érzem, mintha repülnék, de miást megkérdezem, hanyadika van, rögtön leesek a magasból. Nemrég írt a Csongi, majd írok én is neki, de ez a levél által üdvözlöm őt is.

Sziasztok, itt Attila befejezi a levelét, mert a felettes elkezdett óbégatni „kifelé”.

Sok puszit Tomikának és nektek!

Anya, neked azt ajánlom, ne idegeskedj, majd egyszer jobb lesz. Járjál sétálni a városba az Tomikával estefelé, de majd beszélgetünk, ha hazamentem, szia!

Sok puszit még egyszer mindenkinek!

Atesz

Adjál egy fényképet a Károly bátyáéknak, én most küldök egy másikat.

#5

[Feladva: Valjevo

Boritékon: 305]

Sziasztok! 1998. VIII. 17.

Nem normális itt a helyzet!!!

Köszönöm, hogy küldtetek pénzt, amit kértem. De sajnos nem bírok hazamenni. Nincs semmi probléma velem, hanem, nem tudom ezt leírni levélben. Én mint rendes gyerek elébem engedek mindenkit, akik megszébb laknak, majd mikor én akarok, akkor beszarik a helyzet. Először sokan megszöktek, majd sok szarást csinálnak itt. De azért nincs semmi baj, én a géppel megkerestem az útravalót. Most elég ideges vagyok, most mondták meg, hogy nem engednek ki senkit a városba a hétvégén, se vikkendre, majd 25-én megyünk terénre szept. 6-ig, és ha visszajöttünk, ki tudja, merre kapjuk az áthelyezést. Ezt nem azért írtam le, mert idegesíteni akarlak benneteket. De nagyon sajnálom, hogy nem mehetek haza. Azért a mi szobánk a legjobb, senki se lógott meg egy gyereken kívül, az akadályokat jól fogom, a célzás puskával jó megy. Különben mindennel jól célzok (elég jól). De többet fogunk beszélgetni, ha egyszer hazamegyek ebből a kaszárnyából!

Tudtam volna szebb kifejezést is, de sebjaj, majd egyszer elmúlik ez is.
Szasztok!

Sokszor pusziljátok meg Tomikát, benneteket meg a... (vicc)!!!
Találkozunk nemsokára,
Attila!

#6

[Feladva: Đakovica
Boritékon: 278]

Szasztok!!

Remélem, nincs semmi probléma odahaza, nem pánikoltok! Ne féljetek, amit a tatának írtam, az igaz, de ne aggódjatok, egyelőre nem támadnak. Ha meg támadnának, akkor se lenne semmi baj, mert meggyőződtem abba, hogy biztonságos helyről várjuk őket. Ami a levelet illeti és a pénzt, megkapjuk, egy kicsit késéssel (2 hét mire megérkezik). Most a táborból írok, ahol úgy néz ki, telelni is itt fogok. Jobb, mint a kaszárnyában, de egy probléma van, el vagyunk zárva a civilizációtól. A határ itt van az orrunk előtt (3 km). A levélírást azt nem tudom, milyen időközönként bírok, idáig rengeteg időm van. Nem tudok mit írni, az az igazság. Az új címem VP. 4138/20-4, Đakovica 38323. Ha már elküldtétek a pénzt, akkor valahogy megkapom, ha nem, akkor erre az új címemre küldjétek a levelet, pénzt, csomagot esetleg. Különben, ha elfelejtenétek a 4-es számot, akkor nem kapnák semmit.

Tomikát miliomegyezerszer puszilom veletek együtt, csak semmi PÁNIK!
Attila!!!

#7

[Feladva: Đakovica
Borítékon: 230]

Sziasztok! 1998. X. 31.

Jól vagyok, ezt előre írom, hogy megnyugodjatok. Idáig nem sok időm volt írni, de mostantól több lesz. Rövidebbek a nappalok és hidegebbek. Új helyre költöztünk 9-en a társaságból, másik faluba. Itt szebb minden, van ház, amiben ágyban alszunk, de az is, amikor szabadok vagyunk. Ezt úgy értem, 30 órát kint vagyunk a határon, a hegyekben, majd utánna 12 órát szabadok. Minden harmadnap bírunk fürdeni, telefonálni és kanti-nozni. Sajnos nekem nincs szerencsém a pénzzel. A kávéon kívül egyszer kívántam meg az édeset, majd megfogyott a mani. Van még egy kevés, de telefonra nem elég. Ez az új környezet nem valami, a ház, amiben lakunk, azon kívül semmi se jó. (Egyelőre). Még el nem felejttem, a címem ugyanaz, nem változott semmi.

A csomagnak, amit küldtetek, nagyon megörültem, a gatyák jók, a zok-nik megfelelnek. Cigaretta küldhettek akár mikor, szóval nem tudom, nem akarok nagyot kérni, eléggé nem én vagyok önmagam. Nem kell megijedni, nem bolondultam meg, csak megkívántam hazamenni. A hugi írta, még boloványén vagy, remélem, semmi komoly bajod nincs. Légyszíves írd meg, hogy vagy és vagytok. A levelet, amibe leírtam a nyírógép históriáját megkaptad-e, mert nem én dobtam útjára. Meg-próbálok hazamenni november végefele OPP-re, ha nem vikkendre. Ez itt unalmas, sokat gondolok rátok és a barátaimra. Nincs, amivel lekös-sem magam most, mióta Zsubról Rub faluba költöztünk.

Na, nem siratni akarlak benneteket, hanem nyugtatni, nem is tudok na-gyon mit írni. Régen kaptam levelet, tik amit írtok és a hugi, senki más, ami eléggé bánt. Ági nem tudom, miért nem ír, még Valjevón voltam, írt, de mióta Koszovóra jöttem nem ír, pedig 2 levelet elküldtem neki. A Szabiról lemondtam mint barát, ő mikor katona volt, tudod te is, min-dig írtam neki, tőle csak egy levelet kaptam, abban is csak leírta, hogy

miért nem ért rá idáig írni. Elég régen volt ez, pedig nekem eléggé hiányoznak a baráti levelek. Na, sebjaj, egy kicsit elragadtattam magam gondolataimmal. Kicsit panaszkodok, és majdnem elfelejtem, hogy köszönd meg a keresztapámnak a pénzt, amit küldött. Üdvözöld őket, majd írok nekik.

Sok puszival zárom levelem.
Várom leveleiteket, stb.
Miliomegyezer puszit Tomikának,
Attila!